

Kõllestest

Kõllestest valla leht

nr 12 juuni 2007

Sa lähed ja tee hargneb
lahti,
tärbab pervedel sinililli
ja sõuab ja sõuab üle su
pea
kergeid heledaid
kevadepilvi...
(Eda Liiväär)

Käesolev soe suvehakatus on Krootuse koolis teetsimisajaks 14 neiu- noormehele. Enne lõplikku pääsemist on aga veel vaja sooritada viimased eksamid. See, missuguse tunnistuse keegi teele kaasa saab, sõltub juba suuresti neist endast.

Tänavune lõpuklass alustas kooliteed 1998. aasta 1. septembril 15 õpilasega Sigrid Mallene käe all.

Ka käesolevat aastat alustati arvuliselt sama suure koosseisuga, mis

Teele...

Krootuse kooli lõpetajad 2007 ja õpetajad.

Foto: erakogu

kevadeks isegi ühe liikme võrra kasvas, kuid üheksa aasta tagusest kontingen-

dist on püsima jäänud vaid kaheksa. Olgu nad siinkohal ka ära nimetatud: Ker-

li Vätson, Kerttu Karon, Rahel Variko, Inge-Reed Meitsar, Kätlin Käo, Epp

Holts, Aimar Arna ja Rauno Plado. Peale nende saavad sel kevadel siit tuule tiibadesse Liisi Juhkam, Hardi Maran, Helina Laar, Jaanus Kolesnikov, Oliver Käo ja Urmet Auri. Kahjuks oli ka kaks loobujat.

Missugune oli siis 2007. aasta lõpuklass? Nagu arvata võibki, oli ta täiesti tavaline, aga samas ka omanäoline.

Oli usinaid õppureid ja laisku siidivedajaid, rahumeelseid nokitsejaid ja rahutuid rüblikuid, lärmaid tõetsijaid ja kaineid kaalutlejaid. Oli neid, kes jõudsid kõike, ja neid, kellele piskugi suureks koormaks.

Tagantjärele võiks klassi võrrelda merega, mis kunagi hommikul paadimehele ei näita, mis üllatused tal lõunaks varuks on. Õpetajast tüürimehel

tuli tunni lõpuks meri taltutuda, kes aga lainetega võitlemisest väsis, valis endale seilamiseks rahulikumat veed...

Vähemalt pooltele lastele sai lõpusirgel selgeks, et see, mida nad on iseeneest mõistetavaks pidanud, ei pruugi ühel päeval enam nii olla. Esialgne võit võib osutuda hoopis suureks kaotuseks...

Täna seisab koolilõpetaja küsimuse ees: mis saab edasi? Kas minna edasi õppima või läheks hoopis tööle? Enamusel on valik tehtud ja kindel siht juba ammu silme ees. Kes aga paremaid aegu ootama jääb, võib ühel päeval avastada, et on rongist maha jäänud.

Edu sulle, kallis üheksandik, oma koha leidmisel elus!

Kes teeb, see jõuab: Ajame juttu parimate lõpetajatega

Selle aasta edukamad lõpetajad on Kerli Vätson ja Liisi Juhkam. Kerli alustas õpinguid selles majas 9 aastat tagasi, Liisi on siin koolipinki nühinud viimased viis aastat.

Tüdrukud ei ole usinad olnud mitte ainult õpingutes, vaid nad jõuavad õppimise kõrvalt ka palju muud: sportida, laulda, näidelda, laupäeviti koolimajas inglise keelt õppida.

Tähelepanuväärne on see, et Liisi kodu asub Pranglis, aga ka nädalavahetustel võtab ta kohusetundlikult osa nii aineolümpiaadidest, korvpallitreeningutest kui ka juba eelpool nimetatud keeletundidest.

Mida on teil meenutada peagi lõppevast üheksast kooliaastast?

Kerli: Ühelt poolt tun-

Liisi Juhkam

dusid need aastad väga pikad, teisalt on jällegi imelik mõelda, et see kõik on juba läbi. On palju toremaid klassikaaslastega seotud mälestusi. Eredalt on meelde jäänud algklasside aeg - esimene õpetaja, esimesed klassiõhtud ja väljasõidud. Olime siis ka väga aktiivsed igasugustest konkurssidest osa võtma, kust noppisime hulgaliselt auhindu.

Liisi: Mina õpin selles koolis alates 5. klassist.

Klassikaaslased on hästi toredad, sisseelamine ei võtnud eriti kaua aega. Mul poleks midagi selle vastu, et veel mõned aastad siin õppida.

Mis teile meie koolis meeldib?

Kerli: Väikesed klassid ja õpetaja on meie päralt. Küsida saab alati, õpetajal on aega tunnis kõigiga tegeleda. Ega suuri lünki jääda ei saagi, sest õpetajal on võimalus meid pidevalt kontrollida. Suurtes linnaklassides saaks vist rohkem õppimata jätta kui meil.

Kas on raske olla hea õpilane? Kas head hinded on tulnud läbi suure töö?

Liisi: Mitte eriti. Head hinded... kuidas kunagi.

Kerli: Minul küll on. Olen ikka palju pidanud pingutama, et vieline olla. Vahel on ikka mõni neli ka

tunnistusele eksinud.

Missugune aine on kõige raskem olnud?

Mõlemad tüdrukud peavad selleks vene keelt, lemmikaine on aga keemia.

Liisi, sina oled sel aastal osalenud küllaltki edukalt olümpiaadidel, konkurssidel, võistlustel. Mis on sinu suurimad saavutused?

Maakondlikul bioloogiaolümpiaadil saavutasin esikoha, korvpallivõistlustel jäime võistkonnaga teiseks (kaotasime vaid ühe punktiga). Võistlesime Kerliga koos. Peale selle võtsin veel osa matemaatika-, keemia-, geograafia- ja ajaloo-olümpiaadist.

(Lisaksin veel, et Liis kirjutas märkiti ära Tuglase-nimelisel kirjanduskonkursil.)

Kerli: Olen kõvasti sporti teinud, eriti hästi

Kerli Vätson

on mul jooksmine läinud, seal olen ka auhindu koju toonud.

Kas on ka mõni asi, mis hingele kripeldama on jäänud?

Tüdrukud arvavad, et halvad asjad lähevad ruttu meelest, praeguseks pole küll midagi olulist meenutada.

Mis teist edasi saab?

Kerli: Jätkame Liisiga koos õpinguid Nõo Realgümnaasiumis, meist saavad klassiõed.

Liisi, sina pääsesid ka

Treffnerisse, miks sa otsustasid Nõo kasuks?

Valisin lihtsalt meeldivama õhkkonna. Tartu õpetajad tundusid kuidagi üleolevad. Minult küsiti isegi, miks ma oma koolis õpinguid ei jätkata(?!).

Kas olete ka kaugema tuleviku peale mõelnud?

Kerli: Loomulikult tahaksime ülikooli minna.

Liisi: Praegu arvan, et õpingud võiksid keemiaga seotud olla.

Kas olete tulevikus koduvalla patriooidid?

Kerli: Päril elama ja töötama ma vist küll ei tahaks siia tulla, sest siin on vähe võimalusi. Aga see paik jääb ikkagi meie kodukohaks, need sidemed ikka jäävad.

(Liisi arvab samuti.)

9. KLASSI JUHATAJA
AIME SABRE